

fundet at velge Skifterettens Fuldmægtig, hvilket de endnu ville kunne gøre, naar Forstager vedtages. Derimod altsaa Kreditorerne træffer et ubedigt Valg, saa ligge de pad deres Gjerninger, og dette findes jeg konsekvent, thi de gjøre da ikke mindst end det Samme, som de gjøre, naar de velge en Kurator, der ikke harer til deres Forventninger. Hvad det førede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreder (Sager) angaaer, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at han flere Gange sagde, at der ikke var stor Ufølgerhed ved at lade det blive ved Lovforstager, og at der ikke var nogen vigtig Berettelighed ved at lade det blive ved Lovforstageret. Dertil ligger efter mit Menning et Anbefindelse af, at der dog er nogen Betenkethed derved. Jeg vilde saa modigt fremdrage dette Punkt, men jeg maa dog sige, at man før har oplevet, at den Skifteformater, som skal være ansvarlig ved Siden af den Fuldmægtig, som han udnevnes til Inspektator, selv kan være uvederhæftig. Dette har man før oplevet, og man kan opleve det igjen, men naar Kreditorerne selv udnevnte den Mand, som de ville betro Pengene, saa have de intet at ante over hvis denne Mand begaa Misligheder med Pengene. NB. Saalænge han har dem, thi vel at nærke, Skifteretten er ikke ansvarsfuld, efter at Inspektator har besørget Insfassationen og overleveret Pengene til Skifteretten til Deling mellem Kreditorerne, saa begynder Skifterets Ansvar Igjen. Dette er jeg overbevist om, at Ingen vil misluge. Da nu altsaa den højtærede Medlemmer har henstillet dette Forstlag, dog da om end ikke et Flertal i Udvælgemet, saa dog et Eige Datal sammen har anbefalet det, samt da flere lædede Medlemmer staa vallende, saa vil jeg endnu opfordre det ærede Thing til at stemme for Forstlaget, for derved at hylde Kreditorernes Frihed til at velge dem Mand, som de høst ville betro det til. Derved udelukkes hverken Skifteformateren eller hans Fuldmægtig, og ved at gøre det, vil jeg også opfordre til at sætte Casse. Det er kun to Punkter, som jeg skal være ved, i den Bemærkning, som nu fremkom fra den ærede sidste Daler. Han sammenstillede, hvad der stod i Forbindelse med

Kreditorernes Ret til at kunne velge Kurator og deres Adgang til at velge en Inspektator. Med Hensyn til det hele Grundlag for Lovforstaget anser jeg det for overslodigt at ducele ved de Bemærkninger som kunne knytte sig til de to forskellige Aktioner af Virksomhed, Ørets bestyrrelse og Sac Det at overdrage Insfassationen til en entstilt Person, uden at Skifteformateren er den, som gør det. Det andet Punkt er det som blev påpeget af det ærede Medlem, naar han sagde, hvilken Ulykke der til at Unnabestil tages kort fra Skifteformateren og legges over paa Andre? Det er jo Kreditorerne selv, som sige, at de ville have denne Inspektator. Dette staa i den mest stigende Modstilling til den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig, da han første Gang havde Ordet. Det var direkte i stærke Ordner, at han udtalte sig om det forståelige, der var i, at det tun var de på dette Mode tilstedeberende Kreditorer, der valgte Kurator, hvortil de andre, maaesse i Henseende til Brugt langt betydningsfuldere Kreditorer ikke fulderes. Menning gjort gældende. Det, som det ærede Medlem som sagt, i Indledningen til sit første Foredrag dualedes ved som et Punkt, der fastede en stort Skægge over den Bestemmelse, som han vil have ud af Loven, dette behøver han altsaa i dette Ueblik som et Argument for at fjerne alle Betenketheder ved at gaa ind paa hans Endringsforslag. Det er ikke en unghundretal af vorlor, ind i det denne sag i Tauber. Det kunde maaesse være overslodigt at anføre Noget imod hvad det ærede Medlem for København 7de Valgfreder (Casse) siger, thi han har i det Mindste overfor mig ikke sagt. Mindst end at det vilde være overslodigt at udtales Noget om, hvad jeg har sagt. Begikundes derfor maaesse ogsaa lade det staa hen og behandle ham omtrent paa samme Maade, men jeg vil dog overfor den Bemærkning, som det ærede Medlem knyttede til mine Uttræder om Domstolernes Tilbøjelighed til at lade et saa ringe Ansvar som muligt falde paa Embedsmænd, minde det ærede Medlem og overhovedet det ærede Thing om den nockom bestjendte Sag imod en Herreds Foged i Odense Herrad, som ved Domstolen blev frikendt for at tilsvare et Belob, for hvilket hans Fuldmægtig